

den Veg. af Lovs. om Forandr. i Capitelstaxens Anseelse.

den ærede næstsidste Taler meget naturligt, ligesom det ogsaa er en staaende Praxis, at de søge saadanne Oplysninger hos de Landboere, med hvem de meest staae i Forbindelse, nemlig Sognesogederne. Naar man altsaa sammenholder, at det ene Medlem mener, at ved dette Forslag vil Tiendehveren faae to Stemmer, og Tiendetageren kun een, og at et andet Medlem mener, at paa denne Maade vil Tiendehveren faae een Stemme, og Tiendetageren to Stemmer, saa seer jeg deri en forøget Bekræftelse paa, hvad der er min fulde Overbeviisning, at den verdslige Dyrighed personlig vil være aldeles uberørt af Sagen. For Jylland og ligeledes for Thyens Bekomvende er dette aldeles tydeligt; thi, hvorledes Capitelstaxten bliver sat for Thyens Stift og for de jydste Stifter, er det Embedsmændene, og altsaa navnlig ogsaa dem, der skulle afgive Betænkningen, aldeles ligegyldigt; det har ikke den mindste Indflydelse for dem; den ringe Indflydelse, Capitelstaxtens Fastsættelse i Sjælland kunde have paa en meget lille Deel af Rønneren for nogle af dem, kan i alt Fald ikke vedkomme deres Botum. Det Hele redncerer sig altsaa til de verdslige Dyrigheder i Sjælland Stift, og at deres Interesse i Sagen er en aldeles forsvindende Størrelse, forekommer mig, navnlig, naar hensees til, at Herredsfogederne ikke selv ere Tiendetagere, og at de maae søge Oplysninger hos Andre for at kunne afgive deres Botum, hævet over enhver tænkelig Tvivl. Man vil maastee sige, og jeg troer ogsaa, det er Tilfældet, at der er enkelte Herredsfogeder, som ikke tye til Sognesogederne og aflever deres detaillerede Beregning udregnet Botum, de afgive, men henvende sig til ansete Kjøbmænd i Byen for at faae den fornødne Oplysning. I denne Henseende skal jeg atter bemærke, at forsaavidt der er Tale om Interesser, saa staar Byen og navnlig ogsaa Kjøbmændene fuldkommen paa Tiendehverens Standpunkt; thi som Consumenter af Brød ere de i høieste Grad interesserede i, at Priserne sættes saa lavt som muligt, og som Opkjøbere af Korn ere de det naturligviis bobbelt. Jeg troer altsaa, det er den mildeste Fortolkning, jeg har givet, at man efter Forslaget faaer een Tiendetager, een Tiendehver og een aldeles indifferent Person; i ethvert Tilfælde kommer man

den ærede næstsidste Taler meget naturligt, ligesom det ogsaa er en staaende Praxis, at de søge saadanne Oplysninger hos de Landboere, med hvem de meest staae i Forbindelse, nemlig Sognesogederne. Naar man altsaa sammenholder, at det ene Medlem mener, at ved dette Forslag vil Tiendehveren faae to Stemmer, og Tiendetageren kun een, og at et andet Medlem mener, at paa denne Maade vil Tiendehveren faae een Stemme, og Tiendetageren to Stemmer, saa seer jeg deri en forøget Bekræftelse paa, hvad der er min fulde Overbeviisning, at den verdslige Dyrighed personlig vil være aldeles uberørt af Sagen. For Jylland og ligeledes for Thyens Bekomvende er dette aldeles tydeligt; thi, hvorledes Capitelstaxten bliver sat for Thyens Stift og for de jydste Stifter, er det Embedsmændene, og altsaa navnlig ogsaa dem, der skulle afgive Betænkningen, aldeles ligegyldigt; det har ikke den mindste Indflydelse for dem; den ringe Indflydelse, Capitelstaxtens Fastsættelse i Sjælland kunde have paa en meget lille Deel af Rønneren for nogle af dem, kan i alt Fald ikke vedkomme deres Botum. Det Hele redncerer sig altsaa til de verdslige Dyrigheder i Sjælland Stift, og at deres Interesse i Sagen er en aldeles forsvindende Størrelse, forekommer mig, navnlig, naar hensees til, at Herredsfogederne ikke selv ere Tiendetagere, og at de maae søge Oplysninger hos Andre for at kunne afgive deres Botum, hævet over enhver tænkelig Tvivl. Man vil maastee sige, og jeg troer ogsaa, det er Tilfældet, at der er enkelte Herredsfogeder, som ikke tye til Sognesogederne og aflever deres detaillerede Beregning udregnet Botum, de afgive, men henvende sig til ansete Kjøbmænd i Byen for at faae den fornødne Oplysning. I denne Henseende skal jeg atter bemærke, at forsaavidt der er Tale om Interesser, saa staar Byen og navnlig ogsaa Kjøbmændene fuldkommen paa Tiendehverens Standpunkt; thi som Consumenter af Brød ere de i høieste Grad interesserede i, at Priserne sættes saa lavt som muligt, og som Opkjøbere af Korn ere de det naturligviis bobbelt. Jeg troer altsaa, det er den mildeste Fortolkning, jeg har givet, at man efter Forslaget faaer een Tiendetager, een Tiendehver og een aldeles indifferent Person; i ethvert Tilfælde kommer man